

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

végzése

Az ügy száma: Pfv.VI.21.281/2020/5.

A tanács tagjai: Dr. Farkas Attila a tanács elnöke

Dr. Gáspár Mónika előadó bíró

Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró

A felperes: felperes1

A felperesek képviselője: Dr. Kovács Ügyvédi Iroda cím1

Az alperes: alperes1

Az alperes képviselője: Havasi Ügyvédi Iroda cím2

Az eljárás tárgya: vételár megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Debreceni Törvényszék   6.Gf.41.008/2020/9.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Hajdúszoboszlói Járásbíróság 4.G.40.014/2019/26.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályon kívül helyezi és a másodfokú bíróságot új eljárásra, új határozat hozatalára utasítja.

A felperes felülvizsgálati eljárási költségét 190.500 (százkilencvenezer-ötszáz) forintban állapítja meg.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A felek között 2018. február 21. napján mezőgazdasági termékértékesítési szerződés jött létre, amelyben a felek 2018. évre keretmegállapodást kötöttek hasított minőségű vágósertésre vonatkozóan. A szerződés alapján a felperes 2018. évre minimum 104 000 db, 70-120 kg/db vágósertés eladását, az alperes pedig átvételét vállalta. A felek megállapodtak abban, hogy a felperes legalább heti 2000 db vágósertést ad át az alperes részére. A sertések szállítása oly módon történt, hogy a felperes hetente előre jelezte az átadni kívánt darabszámot, az alperes pedig diszpozíciót adott le a napi mennyiségről, határidőről és helyről.

[2] A szerződés III.1. pontja meghatározta a felek között az elszámolás módját. Eszerint az elszámolás módját és az árat a megállapodás 1. számú mellékletét képező kondíciós lista rögzítette. Megállapodtak abban is a felek, hogy „amennyiben a Magyarországról származó sertésalapanyagra vonatkozó exportszállítási korlátozás vagy tilalom lép hatályba, a felek megállapodnak abban, hogy az 1. számú melléklet 1/a-b. pontban rögzített árképzést a bejelentést követő egy hónap időtartamig alkalmazzák, azt követően az alkalmazását felfüggesztik” addig, amíg ez az exportszállítási korlátozás vagy tilalom hatályban van, ezen időszakban pedig a sertések árát a magyar piaci árak alkalmazásával, egyedi ármegállapodások alapján határozzák meg. Abban az esetben pedig, ha ilyen megállapodás nem születik, a felek megállapodása szerint további egy hétig az előző árperiódus árait kell alkalmazni, ez idő alatt 1500 db sertést mindkét fél köteles átadni és átvenni. Ezt követően, ha továbbra sincs az árban megállapodás, a vevő nem köteles átvenni, az eladó pedig nem köteles átadni további vágósertést.

[3] 2018. április 23. napján a Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal (NÉBIH) sajtóközleményt adott ki, mely szerint 2018. április 21-én egy Heves megyéből származó vaddisznó hullában a NÉBIH laboratóriuma afrikai sertéspestis vírusát mutatta ki. Fontos előírásként rögzítette, hogy a fertőzött területen található állattartó helyekről az EU más tagállamaiba vagy harmadik országba nem lehet sertést szállítani, egyéb esetekben is az állategészségügyi hatóság előzetes engedélyéhez kötött a kiszállítás.

[4] 2018. április 26. napján az alperes levélben értesítette a felperest arról, hogy a NÉBIH hivatalos közleménye, és az abban foglalt szállítási korlátozások alapján a megkötött keretszerződés III.1.1. pontjában és 1.2. pontjában foglaltak lépnek hatályba a felek közötti árképzésre vonatkozóan, 2018. április 24-étől kezdődően. A felperes 2018. május 15. napján kelt válaszelevelében arról tájékoztatta az alperest, hogy értelmezése szerint a szerződésben rögzített exportkorlátozás nem került bevezetésre, csupán néhány ország korlátozta importját Magyarországról. Hivatkozott arra, hogy hasonló korlátozás O. részéről 2014. óta, tehát már a szerződés aláírásakor is életben volt. Mindezek alapján az eredeti árképzés módosítását nem tartotta indokoltnak.

[5] Ettől az időponttól kezdődően a felek között a leszállítandó mennyiség heti leadásakor, illetőleg annak visszaigazolásakor folyamatos volt a levelezés, és következetes volt mindkét fél álláspontja, a felperes ragaszkodott az eredeti árképzés szerinti árhoz, míg az alperes minden egyes levelében, nyilatkozatában az árat a keretszerződés 1. számú mellékletétől eltérően, a magyar piaci árhoz igazodva kívánta meghatározni. A viták ellenére a felek között a szállítás folyamatos volt a keretszerződésben meghatározott mennyiségnek megfelelően. A felek között a vita akkor ért nyugvópontra, amikor 2018. augusztus 13. napi levelében a felperes azt közölte az alperessel, hogy továbbra is a szerződés 1. számú mellékletét képező árképzést tartja irányadónak, és a 33. hétre csak abban az esetben szállít az alperes részére, ha a vételárat ennek megfelelően számolják el a felek. Az alperes ugyanezen a napon kelt levelében annak érdekében, hogy vevőit kellő mértékben ki tudja szolgálni, elfogadta az árat, és innentől kezdve a felek ezen az áron számoltak el.

[6] Az alperes a felperes által kiállított számlák közül a 21., 22., 23. és 24. héten kiállított számlák összegét nem teljes egészében fizette meg, hanem az általa meghatározott, a magyar piaci árhoz igazodó ár alapján számolt el. A 21. hétre vonatkozóan 2.569.658 Ft-tal, a 22. hétre 3.299.554 Ft-tal, a 23. hétre 2.273.356 Ft-tal, és a 24. hétre 2.962.706 Ft-tal kevesebb összeget fizetett meg a számlán szereplő összegnél.

A felperes keresete az alperes ellenkérelme

[7] A felperes keresetében 11.105.274 Ft vételárhátralék és járulékai megfizetésére kérte az alperest kötelezni. Arra hivatkozott, hogy a felek között létrejött szerződésben az exportkorlátozásra vonatkozó kikötés azt jelenti, hogy az 1. számú mellékletétől eltérő, a felek között egyeztetett és megállapított vételár abban az esetben alkalmazandó, ha olyan exportkorlátozás lép életbe, amely az alperes piacát jelentősen érinti, vagy a vevőre nézve hosszan tartó és súlyos gazdasági hátrányt okoz. Ilyen helyzet azonban nem következett be, az alperes a felperes által szolgáltatott, szerződéses mennyiséget maradéktalanul átvette, a felek között a szállítások folyamatosak voltak.

[8] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Állította, hogy a NÉBIH 2018. április 23-i tájékoztatására figyelemmel alkalmazni kellett a szerződésnek az exportkorlátozásra vonatkozó kikötését, emiatt a felek közötti elszámolás során az általa a magyar piaci áraknak megfelelően megállapított árakat kellett alkalmazni. Megjegyezte, hogy a 2018. évben a 21-24. hétre megküldött, a heti diszpozíciókat rögzítő email-üzenetében a felperes el is fogadta az alperes árközlését.

Az első- és a másodfokú bíróság határozata

[9] Az elsőfokú bíróság ítéletében a keresetet elutasította. A határozat indokolása szerint a NÉBIH által közölt adatok alapján megállapítható volt, hogy a perben érintett időszakban a Magyarországról származó sertésalapanyagra vonatkozóan exportkorlátozás állt fenn. Erre figyelemmel a felek közti elszámolás során alkalmazni kellett a szerződés III.1. pontjában foglaltakat. A felek egymás közti levelezésének értékelése alapján arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a 21-24. hét vonatkozásában ráutaló magatartással elfogadta az alperes árközlését, így az elszámolás során az alperes által alkalmazott ár volt az irányadó. További vételár megfizetését ezért a felperes megalapozottan nem követelheti.

[10] A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és az alperest 11.105.274 Ft és járulékai megfizetésére kötelezte. A jogerős ítélet indokolása szerint az elsőfokú bíróság által végzett anyagi pervezetés nem volt megfelelő a bizonyításra szoruló tények és a bizonyításra köteles személyek vonatkozásában. Emiatt a másodfokú bíróság az eljárása során tájékoztatta a feleket, hogy a perben az alperest terheli azon állításának bizonyítása, hogy bármely Magyarországgal szemben bevezetett exportkorlátozás alkalmas a felek közötti szerződés III.1. pontjában meghatározott feltételek kiváltására, és bizonyítania kell, hogy ezen feltételek fennállnak. Emellett az alperest terheli annak bizonyítása is, hogy a felek között az adott naptári hétre az egyedi ármegállapodás létrejött, ennek hiányában pedig az alperesnek azt kell bizonyítania, hogy az általa megjelölt vételár az adott időszakban, a teljesítés helyén érvényes piaci árral azonos. Az alperes a tájékoztatást követően új bizonyítékot nem csatolt, a már korábban előterjesztett bizonyítékaira hivatkozással kívánta igazolni a szerződés III.1. pontjának alkalmazhatóságát, az egyedi megállapodás létrejöttét, illetőleg a piaci árat. A piaci ár bizonyításával kapcsolatban a törvényszék külön kérdésére úgy nyilatkozott, hogy e körben szakértő kirendelését nem indítványozza. Az exportkorlátozást illetően a másodfokú bíróság a jogerős ítélet indokolásából kitűnően – tekintet nélkül arra, hogy az alperes e körben újabb bizonyítékot nem csatolt – egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával, maga is úgy látta, hogy a NÉBIH információi alapján a peres felek közötti szerződésre is kiható exportkorlátozás lépett életbe. Ezt egyébként fellebbezésében maga a felperes sem vitatta. Ebben a helyzetben a másodfokú bíróság megítélése szerint a szerződés 1. számú melléklete 1/a-b. pontjában rögzített árképzést a feleknek az exportkorlátozás bejelentését követő 1 hónapig alkalmazniuk kellett. Ezt követően a sertések ellenértékét a szerződés értelmében a Magyarországon érvényes piaci árak alkalmazásával, egyedi ármegállapodások alapján kellett kiszámlázni és megfizetni. Ilyen ármegállapodás hiányában további 1 hétig az előző árperiódus alkalmazásának volt helye, azután pedig a sertéseket a vevő nem volt köteles átvenni, az eladó nem volt köteles átadni. Mindezekből következően az exportkorlátozás bejelentését követő 1 hónapig, azaz 2018. május 24. napjáig, a 21. naptári hét végéig a

szerződés szerinti árképzés volt a felek jogviszonyában irányadó, további ármegállapodás hiányában pedig újabb 1 hétig, vagyis a 22. hétig. A törvényszék nem értett egyet az elsőfokú bíróságnak azzal a megállapításával, hogy a felperes ráutaló magatartással elfogadta az alperes által ajánlott árat, és ezen a vételáron a felek között egyedi ármegállapodás jött volna létre. A per irataiból kitűnően ugyanis a felek mindvégig eltérő árakat tekintettek bázisárnak, a felperes egyetlen alkalommal sem tett olyan nyilatkozatot, amely arra engedne következtetni, hogy az alperes által ajánlott alacsonyabb árat elfogadta volna. Megjegyezte a törvényszék, hogy a felek közötti szerződés módosítására a felek írásbeli alakot kötöttek ki, így ráutaló magatartással egyedi ármegállapodást érvényesen nem is köthettek. Ármegállapodás hiányában az exportkorlátozás közzétételét követő 1 hónapig, ezt követően pedig még 1 hétig a szerződéses árat kellett alkalmazni, ebből következően a 22. héttel bezárólag a felperes által megjelölt eredeti ár az irányadó a felek közötti elszámolásra. A 23. és 24. hét esetében a felek között a leszállított sertés mennyisége és minősége vonatkozásában nem volt vita, csupán a szerződéses árat illetően. A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:63. § (3) bekezdésében foglaltakra figyelemmel ezért a felek között a teljesítés helyének megfelelő piacon a teljesítési időben kialakult középáron kellett elszámolni. E középár bizonyítása a törvényszék megítélése szerint az alperest terhelte. Mivel az alperes az e körben szükséges szakértői bizonyítás iránti indítványt nem terjesztette elő, a másodfokú bíróság a felperes keresetében megjelölt árat vette figyelembe. Mindezekre tekintettel az alperest a kereset szerint marasztalta.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[11] A jogerős ítélet ellen – annak hatályon kívül helyezése és elsődlegesen – tartalmilag – az elsőfokú ítélet helybenhagyása, másodlagosan pedig az első- vagy a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása iránt – az alperes felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő.

[12] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (2) bekezdését, 183. § (6) bekezdését, 237. § (2) bekezdését, 263. § (1) bekezdését, 265. § (1) bekezdését, 317. § (1) bekezdését, 346. § (5) bekezdését, 369. § (4) bekezdését és 370. § (1) bekezdését.

[13] Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság anyagi pervezetése jogellenes, logikátlan, hiányos és ellentmondásos volt. Az elsőfokú eljárás során valóban vitás volt a felek között az exportkorlátozás ténye, az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében azonban a felperes ezt már nem vitatta. Túlterjeszkedett ezért a másodfokú bíróság a felperes fellebbezésén, amikor az anyagi pervezetés körébe vonva az exportkorlátozás tényét is vizsgálta. Ráadásul ebben a kérdésben a jogerős ítélet indokolásából kitűnően az elsőfokú bíróságéval azonos jogi álláspontra helyezkedett, így e körben az anyagi pervezetés nem is értelmezhető.

[14] Az alperes azt nem vitatta, hogy az egyedi ármegállapodás létrejöttének bizonyítása az ő érdeke volt. Azzal azonban nem értett egyet, hogy a másodfokú bíróság által az egyedi megállapodás hiányában irányadónak vett piaci árat is kizárólag neki kellett bizonyítania. Helyesen ugyanis a felperes érdekében állt az általa állított piaci ár valóságának bizonyítása, hiszen anélkül követelésének összege és emiatt megalapozottsága nem állapítható meg. A

bizonyítási terhet tehát e körben a másodfokú bíróság az alperes megítélése szerint jogszerűtlenül állapította meg.

[15] Ettől függetlenül az alperes megjegyezte, hogy a piaci ár bizonyításával kapcsolatban a szakértő alkalmazásának szükségességére a másodfokú bíróság megfelelően nem hívta fel a figyelmét. A másodfokú eljárás során a részére ezzel kapcsolatban feltett kérdés nem minősíthető a Pp. tételes jogi előírásai által megkívánt egyértelmű figyelemfelhívásnak. A megfelelő tájékoztatás elmulasztásával a másodfokú bíróság megfosztotta őt attól a lehetőségtől, hogy a megkívánt bizonyítási indítványt megtegye.

[16] Az alperes megítélése szerint a piaci ár megállapítása a jelen ügyben egyébként sem igényelt szakértői bizonyítást, a piaci árat ugyanis a megfelelő okiratok csatolásával kellően igazolta. Ezeket a bizonyítékokat a másodfokú bíróság indokolatlanul figyelmen kívül hagyta. Megjegyezte, hogy a piaci ár vizsgálata az ügyben nem is volt szükséges, hiszen a vitatott időszak tekintetében egyedi ármegállapodás jött a felek között létre. A másodfokú bíróság a bizonyítékok egyoldalú, téves értékelése alapján, irattellenesen állapította meg az egyedi ármegállapodás hiányát. Az alperes ezzel kapcsolatban kiemelte, hogy a felperes csupán utólag, a teljesítést követően vitatta az általa felajánlott árat. Az egyedi ármegállapodáshoz pedig írásbeli forma nem volt szükséges. A szerződésmódosításra előírt alaki kellékek ugyanis nem voltak irányadók, mivel a szerződésben meghatározott árképzés felfüggesztésének lehetőségéről és helyette az egyedi ármegállapodásról maga a szerződés rendelkezett. Nem felel meg a valóságnak a törvényszék azon megállapítása sem, mely szerint a felperes az érintett időszakban egyfajta gazdasági kényszerhelyzetben adta át a részére a vágósertéseket, a felperes képviselője ugyanis maga nyilatkozott úgy az elsőfokú eljárás során, hogy abban az esetben, ha az alperes nem vette volna át a sertéshúst, más vevő részére tudták volna azt értékesíteni.

[17] Végül az alperes előadta, hogy a felperes a másodfokú bíróság álláspontjával ellentétben rosszhiszeműen vitatta az exportkorlátozás tényét, ezzel pedig megszegte az együttműködési kötelezettségét.

[18] A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában fenntartására irányult. Egyetértett a másodfokú bíróság döntésével és annak indokaival.

A Kúria döntése és jogi indokai

[19] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 423. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati kérelem korlátai között bírálta felül, és azt az alábbiak szerint jogszabálysértőnek találta.

[20] Az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében a felperes nem támadta az elsőfokú bíróságnak az exportkorlátozás tényével és a felek jogviszonyát érintő hatásával kapcsolatos megállapítását, és a jogerős ítélet indokolásából kitűnően e körben a másodfokú bíróság is egyetértett az elsőfokú bíróság álláspontjával. Ebben a kérdésben ezért a másodfokú bíróságnak az anyagi pervezetés keretében adott, a bizonyítandó tényekre és a bizonyítási teherre vonatkozó tájékoztatása szükségtelen, félreértésre alapot adó volt.

[21] Az exportkorlátozásra figyelemmel a felek szerződéses kapcsolatában a szerződés III.1. pontja értelmében a korlátozás bejelentését követő egy hónapos időtartamig az eredeti, az 1. számú melléklet 1/a-b. pontjaiban rögzített árképzést kellett alkalmazni, azt követően pedig a szállított és átvett sertés ellenértékét a Magyarországon érvényes piaci árak alkalmazásával egyedi ármegállapodások keretében kellett meghatározni.

[22] A másodfokú bíróság a bizonyítékok helyes értékelésével, jogszabálysértés nélkül következtetett arra, hogy a perben érintett időszakban ilyen ármegállapodások nem jöttek létre. A felek közötti levelezés és a kiállított számlák tartalma a Kúria megítélése szerint egyértelműen alátámasztják, hogy az irányadó ár a peres felek között a folyamatos szállítások ellenére vitatott volt. A Kúria megjegyzi, hogy az alperes először az elsőfokú eljárás során 2020. január 7-én megtartott tárgyaláson, tehát mintegy másfél évvel a vitatott időszakot követően, az addigi ellenkérelmét részben módosítva állította azt, hogy az adott időszakban ármegállapodásokat kötött a felperessel. Előadása szerint ezek az ármegállapodások úgy jöttek létre, hogy az általa a következő heti elszámolási árakra elektronikus levelekben tett ajánlatait a felperes ugyancsak elektronikus levelekben elfogadta. Az alperesnek ezeket a tényállításait – nyilvánvalóan a felperes 24. sorszámú válasziratában említett, a hivatkozott elektronikus levelek keletkezésének az alperes védekezésében előadottakhoz képest fordított időbeliségére figyelemmel – maga az elsőfokú bíróság sem találta megalapozottnak. Azt ugyanakkor – noha kifejezetten erre vonatkozó alperesi védekezés nem volt – az elsőfokú bíróság megállapíthatónak ítélte, hogy az alperes által ajánlott árakon ráutaló magatartással ármegállapodásokat kötöttek a felek. Az elsőfokú bíróságnak ez a megállapítása azonban a perbeli szerződés II.1. pontjának téves értelmezésén alapul és nincs összhangban a felek már említett korabeli levelezésének tartalmával. A szerződés II.1. pontjának második mondata ugyanis – amint az a szerződés további kikötéseivel, mindenekelőtt a II.1. pont első mondatával együttesen értelmezve megállapítható – nem a vételárban, hanem a következő heti konkrét, átadandó sertésmennyiségben való megállapodásra vonatkozik. A felek szerződése keretszerződés, az átadandó sertésmennyiségében – a szerződésben meghatározott keretek között – a feleknek havi előrejelzést követően hetente kellett megállapodniuk, ezt szabályozza a keretszerződés II.1. pontja. A vételár meghatározásáról a szerződés időtartamára a szerződés III.1. pontja, illetve annak alapján az 1. számú melléklet rendelkezik, a vételár meghatározásának kérdése nem tartozik a II.1. pont hatálya alá. A Kúria a szerződés II.1. pontjának értelmezését illetően a felperesnek az elsőfokú ítélet elleni fellebbezésében megfogalmazott álláspontjával ért egyet.

[23] A kifejtettek értelmében a perben érintett időszak tekintetében – a másodfokú bíróság helyes álláspontjának megfelelően – az egyedi ármegállapodások létrejötte nem állapítható meg. A felek közötti szerződés III.1. pontja szerint ezért az exportkorlátozás bejelentését követő 1 hónap elteltét követően további 1 hétig a szerződés 1. számú melléklete 1/a-b. pontjában rögzített árképzést kellett alkalmazni.

[24] Ezt követően, ha közöttük továbbra sem jön létre ármegállapodás, a felek jogosultak lettek volna a sertések átadását, illetve átvételét megtagadni, erre azonban nem került sor, a szállítások a nem vitatott peradatok szerint az árvita ellenére folyamatosak maradtak. Az ármegállapodás hiánya az alperes másodlagos védekezésével ellentétben nem eredményezheti azt, hogy az ebben az időszakban, tehát a perben érintett időszak fennmaradt részében átadott sertésmennyiség után a felperes ne tarthasson igényt vételárra, illetve hogy a vételárat

automatikusan az alperes által elismert összegben kelljen meghatározni. A Kúria egyetért a másodfokú bíróság álláspontjával, ebben az időszakban, tehát a perben érintett időszaknak abban a részében, amely kívül esik az exportkorlátozás bejelentését követő 1 hónapon és a további 1 héten, helyesen a teljesítés helye és ideje szerinti középárat kell elszámolási árként alapul venni.

[25] Tévesen következtetett azonban a másodfokú bíróság arra, hogy az említett középár (a vonatkozó magyarországi piaci ár) bizonyítása az alperes érdekébe tartozik. A perben ugyanis a felperes érvényesített vételárhátralék iránti igényt, így a Pp. 265. § (1) bekezdése értelmében követelése összegét is neki kell bizonyítania. Miután az exportkorlátozás miatt az eredeti, a szerződés szerinti árképzés a perben vitatott időszak egy részében nem tekinthető irányadónak, egyedi ármegállapodás pedig ezen időszak tekintetében nem jött létre, nem az alperes, hanem a felperes érdekében áll annak bizonyítása, hogy az alperes által megfizetett vételárösszeget meghaladja a piaci ár, és emiatt további vételár megfizetésére tarthat igényt. Másként megfogalmazva: az alperes által elismert mértéket meghaladó piaci ár vonatkozásában a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének következményeit a felperesnek kell viselnie. A másodfokú bíróság tehát ebben a kérdésben az anyagi pervezetés körében téves tájékoztatást adott a felek részére és ítéletében tévesen vonta le a bizonyítás elmaradásának, illetve sikertelenségének következményeit is.

[26] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 424. § (3) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte és a másodfokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította.

[27] A megismételt eljárásban a piaci ár bizonyítását illetően a fentieknek megfelelő tájékoztatást kell adni a felek részére a bizonyítási teherről, majd a megfelelő bizonyítási indítványok alapján a szükséges bizonyítási eljárást le kell folytatni. Mindezeket követően kerülhet sor a kifejtettek figyelembevételével az elsőfokú ítélet elleni fellebbezés elbírálására.

Záró rész

[28] A Kúria a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére figyelemmel a felperes felülvizsgálati eljárási költségét a Pp. 424. § (4) bekezdése alapján csupán megállapította, annak megfizetéséről a megismételt eljárásban kell rendelkezni. Az alperes a felülvizsgálati eljárási költségét nem számította fel [Pp. 81. § (1)-(5) bekezdés], így annak megállapításáról a Kúria nem rendelkezhetett.

[29] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. november 30.

Dr. Farkas Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Gáspár Mónika s.k. előadó bíró, Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró

